

KUKKA

NRO 2/2006

WWW.ATHENE.FI



ANTTI JA SPEKSI

SIVU 6

JOUNI JA PINGVIINIT

SIVU 13

ANNU, HIIRET JA MIEHET

SIVU 16

PÄÄ-
TOIMIT-
TAJALTA

Annu Nieminen →



Olen aina nauttinut arjesta. Realismi voittaa mielessäni fantasi-
an, dokumentit ovat ylivoimaisia
fiktioon verrattuna ja faktat kiehtovat
minua kuin pahempaakin kalkkista. Arki
on kiehtovaa, sillä se on todellista ja ker-
too oikeita tarinoita.

Jouduin usein pulaan perustellessa-
ni outoa rakkauttani arkea kohtaan ja
kyvyttömyyttäni nauttia fiktiosta. Olen
intohimoinen kirjoittaja ja mielikuvi-
tukseni pääsee usein valloilleen lialli-
suuteenkin saakka. Ehkä siksi monen
ystäväni on vaikea käsittää, miksi en
tunne saavani keskimääräisestä fiktiosta
mitään. Elämässä on niin paljon kaik-
kea uskomatonta ja ihmeellistä, että en
yksinkertaisesti näe tarvetta laajentaa
piiriä, josta ammentaa. Siitä tulee vain
inhottava informaatiotulvan ahdistus.

Pääni on usein tarpeeksi pyörällä il-
man tekemällä tehtyä lisätyötä – se
on pyörällä elämästä. Elämä koostuu ar-
jesta. Minusta se on mahtavaa.

Aika edustaa monelle arkeen liitty-
vää mörköä. On aikatauluja, aikarajoja,
kellonaikoja ja määräaikoja. Opin wap-
puaattona tilataksin peräosassa kiltays-
täväni Karoliinan uskomattomasta eri-
koistaidosta: absoluuttisesta ajantajusta.
Se toimii aina välillä ("nollan ja ykkösen
välillä") ja melko tarkasti ("heittää ehkä
yhdellä minuutilla"). Taito on hyödyllisen
arjessa – Karoliinan arki lienee var-
sin ruodussa.

Jos jotakuta jäi vaivaamaan, neiti K
myös todisti taidon validiksi: hän luet-
teli hilpeästi aikoja kanssamatkustajille
suurta digitaalista seinäkelloa puoliavoimilla
silmillään samalla tihruten.

Joku voisi sanoa, että kesällä arki
unohdetaan. Pyh, sanon minä. Kesällä
arki muuttuu aurinkoiseksi ja jätskin-
täyteiseksi! Kesällä unohdetaan ajanta-
ju, absoluuttinen ja kaikki muutkin, ja
nautitaan täydellisestä arjesta.

Hyvää ajantajuttomuutta athenelai-
sille toivottaen,

Annu



6 Seniori ja speksi

Antti menetti speksineitsyy-
tensä 26-vuotiaana.

9 Viestintä hallussa

Maria menestyi viestinnän kurssilla mai-
niosti vähästä vaivannööstä huolimatta.

3-12

Opas kesään

- 3 Kukka nyt** Aggressioiden purkaa, juhlatuulella, kiitos viimeisestä, kukkaluuri, kriitikon valinta, Tassu.
- 6 Eka kerta** Kun N-vuosikurssilainen speksiin lähti.
- 9 Ylivertaista osaamista** Infolaiset menestyvät viestinnässä.
- 12 Kiinnostava kiltalainen** TF:n puhejohtaja Erik Berglund.
- 12 KukKen** Nousussa ja laskussa.

13-16

Arviot ja ilmiöt

- 13 Elokuva** Pingviinien matka ei miellyttänyt tunnettua taide-elokuvien vihaajaa.
- 14 Musiikki** Api ja Last.fm, Juhani ja festarit.
- 15 Kukkaravinne** Esittelyssä Otanien korkeatasoisin ravintola.
- 16 Kolumni** Annu kertoo hiiristä ja miehistä.
- 16 Sarjakuva** Tutamiehen kanssa.

ATHENE.FI

Menotiedot ja -mestat Athenen tapahtumakalenterista.

KUKKA

Informaatioverkostojen kilta

Athenen kiltalehti

Painopaikka

Laserpaino Helsinki

Painos

100 kappaletta

Päätoimittaja

Annu Nieminen

Toimituspäällikkö

Juhani Mykkänen

Taitto

Juho Makkonen

Toimittajat

Jouni Jaakkola, Ilona

Kuusela, Janne Käki, Antti

Lustila, Mikko Porkola, Elli

Pyykkö, Saara Sulanto, Tapio

Takala, Niina Varonen, Antti

Vehviläinen,

Kansi

Suvi Numminen

Valokuvat

Kaisa Hänninen, Petri Kleme-

lä, Elli Pyykkö, Antti Vehviläi-

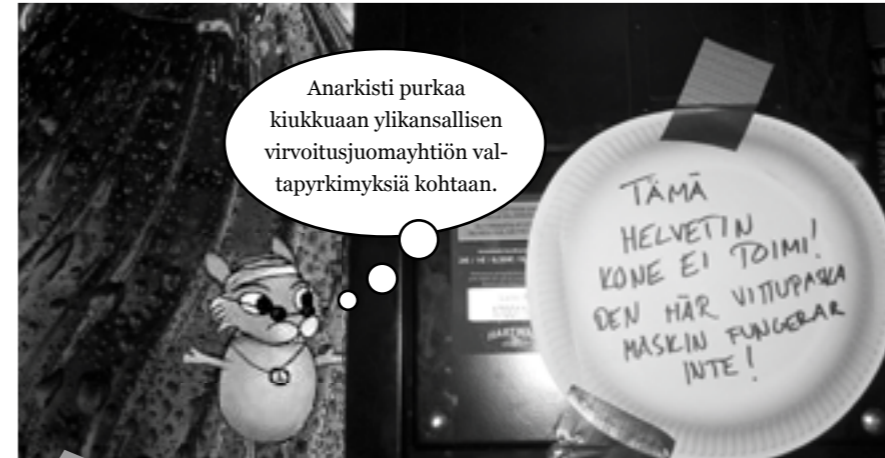
nen, Juhani Mykkänen

Muu kuvitus

Suvi Numminen, Mikko

Piiroinen

KUKKA NYT



Antaudu

AGGRESSIOILLE

Milloin viimeksi mielesi teki heittää lasi päin betonista seinää? Tiedätkö, miten inhottavaa on turhautua sydänjuuria myöten ja olla löytämättä tuskalle kanavaa ulos päin sisältä?

Wapun ja kesäloman lähestyessä ylenpalttinen iloisuus ja hyväntuulisuus lisääntyvät uhkaavasti. Koulutöiden stressi tuntuu toisarvoiselta, kun hymyvät teekkarit kirmaavat pitkin kuraisia nurmikoita ilakoimassa suurta työväen juhlaa. Sitsit, mitteloinnit ja yleinen auringosta nauttiminen ottaa ylivalan tunnollisimastakin menestyjästä ja mahdolliset mielipahan aiheuttajat sysätään kauas alitajuntaan piiloon.

Ihmisellä on kuitenkin aina jotain, joka ei ole hyvin. Vaikka lasi voi näyttää ilon aikaan kovin puoliksi täydeltä, on muistettava, että sillä on aina toinen puolensa: tyhjä. Tätä ominaisuutta ei tule unohtaa. Ärsytykset ja aggressiot on myös tärkeää tuoda ilmi, jotteivät ne keräänty sydämen syövereihin ja ehdi muodostaa ahdistusklustereita.

Aggressioiden purkaminen tyyllillä on taitolaji. Maistissa juhlien jatkoilla päättävälle tahoille nillittäminen tai eksälle rähinöiminen tyhjän kaljapullon kanssa tai eivät kuulu sivistyneen ilakoitsijan ykkösvalintoihin. Ärsytti mieltä suunnattomasti sitten sitsien menu, kämppiksen uusi tyttöystävä, häikäisevä

auringonpaiste tai killan toimintatavat, toimi tyyllillä. Tänä kesänä aggressiot kanavoidaan taiteeseen!

Hyvän aggressionpurkamistavan ominaisuuksiin kuuluu

– *aggression vakavasti ottaminen* – ei ole lainkaan toisarvoista, että tunnet noin voimakkaasti: ole ylpeä siitä!

– *esteettisyys* – kaikista teoistaan on kannettava yhteisön ja ympäristön esteettisyyden vastuu: tee se tyyllillä!

– *itselleen nauraminen* – vaikka kuinka hatuttaa, tulee muistaa, että aggression purkamisessa tärkeintä on se, että muut(kin) saavat nauraa sinulle.

Yksi keino on kirjoittaa se kerta-käyttölautaselle. Inspiroiduin suuresti erään anonyymien kyvystä pukea turhautuneisuus virvoitusjuoman saattomuudesta sanoiksi lautaselle. "Tämä helvetin kone ei toimi – den här vittupaska maskin fungerar inte!" Aggressio on aistittavissa ilmastoiteipin reunoista hiomattomaan toiseen kotimaiseen.

Älä jää hautomaan puoliksi tyhjää lasia – tee siitä tila-, performanssi- tai vaikka laulutaidetta!

Annu Nieminen



KUMMALLISTA

Unix-tunnuksia

1. aukkonen
2. jomakko2
3. Anu-uros
4. Kairo
5. alus ___ tila
6. 3M-ajuri
7. Ala, isi!
8. ¡Mås meds!
9. mk, UKK osu.
10. Valuu sua.

Janne Käki, Antti Lustila



LAINASANAT

"Muistaako joku yhä mitä tein viime kesänä?"

Oltermanni Takala
Kukassa 1/2006.

"– Eli jos tekee noi kaikki jutut, mitä tehtävänannossa on mainittu, niin saako hyväksytyt?
– Hyvä kysymys..."

T-121.3110.

"Vichy Eau Thermale lähdevesispray kasvoille – 150ml 11,75e"

Apteekin hintalappu.

"eka"

Anonymous.

"Joitakin opiskelijalehtiä vaivaa pikkuvanhuus. Yritetään olla kuin Helsingin Sanomien kuukausiliite, vaikka siihen ei ole resursseja."

Mediatutkija Sam Inkinen syyttää opiskelijalehtiä apinoinnista Campus.fi:ssä 3/2006.

JUHLATUULELLA

Lukijat kertovat omista juhlasuunnitelmistaan.



KIITOS VIIMEISESTÄ

Ja kuinka juhlat sujuivat?



Club Magentan syvin olemus

Athenen fuksien perinteisesti järjestävä Club X oli tänä keväänä täynnä mystistä purppuraa, magentaa. Club Magentan ollessa vielä nuori loistonsa puhkeamaton kukka, käytti iso joukko killan fukseja useita työtunteja juhlien onnistumisen eteen bileiden päävastaavan **Mikko Majurin** johdolla. Tarkoituksena oli järjestää hyvät ja hauskat juhlat, joissa soittaa pari mahdollista bändiä. "Juhlat onnistuivat erittäin hyvin ja parasta bileistä olivat bändit, jotka ovatkin kaksi parasta keikkaa, joissa olen pitkään aikaan ollut", summa Majuri. Magentan syvin olemus siis saavutettiin.

Helsinki Clubilla varmistettiin juomataukuiden täyttymistä ison athene-edustuksen voimin. Sisäpiirikekkereistä Magenta oli kuitenkin kaukana: Clonen ja Boys Of Scandinavian esiintymistä sekä hyvää bilemaininkiä olivat todistamassa niin medialaiset, muut teekkarit kuin ihan satunnaisetkin kulkijatkin.

Majuri pitää juhliin panostamista ehdottomasti kaiken arvoisena. Yllätyksiltä ei koskaan voi välttyä eikä Magenta puhjennut loistonsa ilman vaikeuksia, mutta kokonaisuudessaan bileiden järjestäminen opetti paljon. Lisäksi tärkeintä lienee yhdessä tekeminen ja siinä onnistuminen. "Itse olin Magentassa aika humalassa, joten fiilis oli mitä parhain. Taisi se tunnelma olla kuitenkin vähemminkin alkoholia nauttineiden mielestä mahtava."

Entäpä fiilis dagen efterinä? "No olihan sitä jälkipyykkiä tulossa, mutta muuten hyvällä fiiliksellä, kun olimme onnistuneen järjestämään vähän suuremman skaalan bileet."

Niina Varonen

Wappusynttärät

Mitä juhlitaan: Antti "Api" Lustila täyttää neljännesvuosisadan vappua edeltävänä perjantaina. Kiltajuhlien välipäivänä syntymäpäivää juhliitaan hissutteluilutamiin merkeissä.

Missä: Apin yksiössä, jossa syntymäpäivien ohella voidaan juhliä kahden sisäänmuuton edestä pitämättömiä tupareita.

Keitä kutsutaan: Paperisia kutsuja ei ole väsäty, mutta puskaradio

soi. "Eiköhän sieltä muutama athene-lainen ilmesty", miettii Api juhliä suunnitellessaan.

Tarjoilu: Bileet vedetään sipsipopcornilinjalalla. "Voisi melkein Wapun Välipäivä - henkisesti kieltää omatkin pullot ja pitää kunnon selviämisbileet."

Ohjelma: Istutaan ringissä ja kiitellään, kuka saa irtata seuraavaksi.

Niina Varonen

Sarjassa soitetaan TKK:n vaihteeseen.



KUKKALUURI

– TKK vaihde

Juhani Mykkänen tässä informaatioverkoston Kukka-kiltalehdessä hei. Kuka siellä?

– Tämä on TKK:n vaihteessa...

Niin niin mutta kuka siellä on?

– Öö... Elina on täällä...

No moi Elina. Miten se päivä on lähtenyt liikkeelle?

– Ihan hyvin on lähtenyt...

Että peruserjantai?

– No joo, ihan tällainen kai.

Mikä on yleensä kiireisintä aikaa teillä siellä vaihteessa?

– Se nyt vaihtelee päivittäin...

Ei ole ruuhkapiikkiä missään kohdin?

– No ei sellaista varsinaista.

Kerrohan, kuinka usein käy siten,

että joku sama henkilö soittaa jatkuvasti ja kysyy jotain tiettyä henkilöä ja tekisi vain mieli antaa suora numero että lopeta se rampaaminen meidän kautta?

– Eipä sillä ole sellaista merkitystä...

Että ei rupea ärsyttämään?

– No ei kun se on kuitenkin sitä työtä se yhdistäminen.

Niinpä. No, millaiset viikonloppusuunnitelmat sinulla on?

– Eipä kummempia.

Jaa jaa... Itse olen lähdessä sunnuntaina Kreetalle.

– No sehän kuulostaa kivalta.

Kyllä, on se ihan mukava. Mutta kiitos ja kuulemiin!

– Kiitos, hei hei.

Juhani Mykkänen

KRIITIKON VALINTA

Saara Sulanto



[Naarasvaara^]

Tule sellaisena kuin olet

Vuoden tulokas [Naarasvaara^] kuuluu parhaimmillaan tässä mainiossa, jo seitsemän vuotta vanhassa Don Huonot-hitissä. Phuksien asenne loistaa ja soitanta luistaa. Sitä paitsi, Atheneen kai tuo biisin nimikin sopii?

Kyrkoherden

Kovemmat kädet

Athenen tämänhetkisistä bändeistä

vanhempi iski kultasuoneen ottaessaan PMMP:n ohjelmistonsa täysin oikealla hetkellä. Tyttöbändin tuoksia kuultiin jo aiemminkin, mutta Kovemmat kädet rokkasi hienosti täydelle Teatterimuseon saliille vuosijuhlajatkooilla.

KOTIHOITO-osasto

Wings of a Butterfly

Niinpä niin, syksyn höpöhöpöillä sitteillä bändimme laitoi parastaan ja päätti katkaista perhosilta siivet. Repimällä. Tunnelma oli ylimmillään, kun kaikkien suosikki KOTIHOITO-osasto vetäisi parhaan HIM-coverinsa ikinä. Taiturimainen suoritus!

KYSY MITÄ VAIN

Professori Tapio "Tassu" Takala vastaa mihin tahansa yleisön kysymyksiin.

Miksi ihmiset turvautuvat niin usein tylsien ja kuluneiden fraasien käyttöön hauskan ja tuoreen kielenkäytön sijasta?

Mistä ihmeestä tietäisin mikä on "tylsä kulunut fraasi"? Tämä oli niin vaikea kysymys, että Tassunkin piti jo turvautua kollegansa apuun. Aikamme oraakkeli Google vastaa tärkeysjärjestyksessä seuraavanlaisilla kuvauksilla:

1. Polte, kevättä rinnoissa (*mikseri.net*)
2. melkein sukua julkkikselle (*SipsiSims.com*)
3. "...ni se alkaa tuoksumaan herkulliselta ja punottamaan ...ja sit se on kauheen jäykkä ja sellanen" (*rakkaurunot.fi*)

Nämä näytteet kertovat juuri siitä, mistä ihmiset haluavat kommunikoida: ensinnäkin emotionaalisesta tilasta, toiseksi siitä mitä jokainen haluaisi olla, ja kolmanneksi... no, siitä puhe mistä puute. Siksi niihin turvaututaan niin usein.

Ja mitä tästä voimme oppia? Hauskaa ja tuoretta kielenkäyttöä syntyy aivan itsestään, kun antaa fraasien lentää vapaasti, vailla turhia kontekstisidonnaisuuksia. Vaikka teekkarit laulaakin mieluummin kuin hyvin (eläköön se pieni ero, sanovat ranskalaiset), niin ruoka suussa laulaminen ei tuoksu herkulliselta. Sitteillä annettakoon siis aikaa myös muille kuin perinteisille fraaseille, lauluäänellä tai ilman.

Jos saisit antaa diplomityöntekijälle kolme vinkkiä, mitkä ne olisivat?

Diplomitöiden valvojalle tämä kysymys kuulostaa siltä kuin saisin olla hyvä haltiatar ja täyttää kolme toivomustani. Mitä ne siis olisivat? Uhh, viimeisen toivomuksen kohdalla käy aina hullusti, joten palataan niihin joskus toiste. Tässä vakavampaa asiaa:

1. Etsi hyvä aihe, se motivoi ihmeesti. Huolellinen valinta on erittäin tärkeää,

sillä kyseessä ei ole yhden yön suhde, vaan olet aiheesi kanssa naimisissa ainakin seuraavan puolen vuoden ajan, huonommassa tapauksessa jopa yhdeksän kuukautta. Pelkkä ihastus ei riitä, vaan myös talous on syytä saattaa kuntoon ennen ratkaisevan askeleen ottamista.

2. Työn sitten alkuun saatuaasi yritä päästä hyvään vauhtiin, ns. flow-tilaan. Tämä **Csikszenmihalyi'n** (*) tieteellisesti kehitetty käsite tarkoittaa imua, ja sitä on tarkemmin selostettu naisia käsittelevässä Talouselämä-lehden numerossa (13/2006 s.102). Näin voit tehdä diplomityöstäsi onohutumattoman elämyksen, "optimal experience" kuten tutkija sanoo.

3. Kirjoita diplomityösi ripeästi loppuun. Luovaa ilmaisu edistää poikkeaminen tavalisesta työpaikasta jonnekin missä voit keskittyä rauhassa. Omasta työstäni tein alkuosan Rivolin pizzeriassa ja loput armeijan kenttäharjoitusten tauoilla. Äläkä välitä, jos sinuaikin pidetään vähän hassuna. Ainoa vaara on, että valmistuminen voi katkaista hyvin alkaneen opiskelijauran. Myös suhde diplomityöhön on uskallettava katkaista ajallaan. Se ei ole elämäntehtäväsi.

3. Miksi informaatioverkostot vetoavat naisiin? Onko killan oltermannilla näppinsä pelissä tässä?

Vai että oltermannin näpit olisivat pelehtineet informaatioverkoston naisissa? Ei tule kuuloonkaan. Ei sellaista ainakaan julkkiksesti voi tunnustaa. Ei ahdistelevia syytöksiä, ei Seiskan eikä Kukan lööppejä varsinkaan! EI KIITOS!!

Etäisen seirenimäisen houkuttelun sen sijaan voin myöntää. Sitä on ollut alusta asti ihan suunnitellusti. Papagenokin tietää, että juuri verkosto on paras tapa saada tipusia verkostoihin. Fysiikka ja ohjelmointi eivät ihmeemmin olisi vedonneet, joten edellinen korvattiin sosiologialla ja jälkimmäinenkin naamiotiin studio ykköseksi. Ja johan alkoi purra. Aivan muodollisin keinoin saatiin muodollisesti pätevämpiä hakijoita koulutusohjelmaan.

Mutta ehkäpä kysyjä tarkoitti jotain henkilökohtaisempaa. Kuinka sitten kuvailisin

oltermannin suhdetta infotoksiin? Voisiko sitä verrata Berlusconiin ja Halosen suhteeseen? Ei, ei, infotoksi ei käytä käsilaukkua eikä muutenkaan näytä Conan-barbaarilta. Silvio-parka taas ei ymmärrä mitään määmmissyönöstä, ja hänellä nyt menee muutenkin huonosti, vertailukelpoisesta henkilökohtaisesta vetovoimastaan huolimatta. Parempi vertaus on sanottu naapurimaastamme: "Ruotsi ilman kuningasta olisi kuin Nalle Puh ilman hunajaa". Mmmm, hunajaa! ...ja kaikkea muutakin hyvää, tähän olotilaan voisin olla tyytyväinen. Näin sanoisi myös juhlimiseen taipuvainen **Kalle Kustaa**. Hän jopa siinä määrin, että viettää syntymäpäivänsäkin Walborgin aattona, juuri nyt täydet 60 vuotta. Sen kunniaksi: En sup till, Skål!

Sanotaan, että valon nopeus on vakio. Kuitenkin valon reitti "taipuu" valon kulkiessa suurimassaisen kappaleen ohi. Näin ollen valolla olisi kiihtyvyyttä (nopeuden suunta muuttuu), eikä nopeus olisi vakio. Mikä on totuus?

Tämänhän pitäisi minunlaiselleni entiselle fyysikolle olla helppo kysymys. Aikoinaan kun aloitin teoreettisen mekaniikan kurssia, sain siitä jopa niin paljon kixsejä, että joulukadulla kävellessäni katselin kuinka kauniisti lamput noudattavat integraaliyhdytystä variaatiolaskennalla ratkaistavaa minimienergian toteutettavaa hyperbolista kosinia eli ketjukäyrää. Kävi kuitenkin niin, että tietokoneet veivät mennessään ja kurssi jäi kesken ennen kuin päästiin kunnon käsiksi Lorentzin yhtälöihin ja Einsteinin suhteellisuusteoriaan. Ach, mein Kampf, miksei kukaan silloin kertonut, että animaatiossa tarvitaan ihan samoja tensoreita ja transformaatiomatriiseja! Tästä huolimatta olen täysin vakuuttunut siitä, että valon nopeus ei ole muuttunut vaan on yhä sama vakio. Ainoa mahdollisuus lienee siis, että avaruus ihan salaa taipuu siinä kappaleen ympärillä, jolloin valo luulee kulkevan suoraan eikä huomaa minkäänlaisia kiihtyvyyttä.

(*) unkarilaisperäinen nimi äännetään "chick sent me high", mikä kuvaa hyvin flow-tunnetta



Amatöörinäyttelijä valmistautuu ensi-iltaan meditoimalla.



Varma kevään merkki tky.teekkarikylän koirankakkakeskustelun lisäksi on se, että Teekkarispeksi tulee mainoksineen. Varmaa on myös se, että mietin puolivillaisesti speksiin lähtemistä, mutten sitten kuitenkaan saa lähdeyksi. Tänä vuonna speksissä oli kuitenkin erikoismausteena infotiksiedustus Anna Nuuros.

Erikoismausteesta huolimatta speksi oli jäädä taas näkemättä. Erinäisten käänneiden jälkeen päädyin kuitenkin maksamaan 9,5 euroa ystävällisen speksijärkkääjän Ilonan (nimeä ei muutettu) tilille, ja näin olin onnellinen lippuun oikeutettu naavaparta.

Perinteiseen tapaan vietin speksin etkoja Teknillisen korkeakoulun pääkirjaston kellarikerroksessa, joten myöhästyin yhteislähdöstä. Sovittelin matkalla Savoy-teatteriin jo itselleni marttyyrin viittaa ("sinne menivät ja jättivät minut lipputta!"), mutta löysin kuitenkin Ilonan täpötäydestä aulasta ja pääsin onnellisesti saliin.

Hetken istuskelun jälkeen bändi aloittikin jo jonkinlaisen esisoiton, joka oli ihan mukavaa rumpukomppia. Sitteen valot sammuiivat ja speksi alkoi. En etukäteen tiennyt speksistä juuri mitään muuta kuin nimen "Nero" ja sen, että siinä esiintyy viehättävä infotiksi. Edessä oli siis yllätysten ilta.

Esityksen alussa olin jotenkin jännittänyt. Mielessä pyöri monenlaisia kysymyksiä. Miten tämä nyt eroaa phuksispeksistä? Huutelevatko ih-

ANTTI VEHVILÄINEN

Eräs Athenen senioreista näki Teekkarispeksin ensimmäistä kertaa 26-vuotiaana infotiksiedustuksen innoittamana. Miltä speksi näytti N-vuosikurssilaisen silmin?

EKA KERTA

miset hävyttömästi omstartia? Kehtaako täällä kuvata? Puutuuko peppu? Illan mittaan sain vastauksia kysymyksiini.

Teekkarispeksi vaikutti luonnollisesti paljon ammattimaisemmalta, aivan kuin oikealta teatterilta, esimerkiksi phuksis-

"Perinteiseen tapaan vietin speksin etkoja Teknillisen korkeakoulun pääkirjaston kellarikerroksessa, joten myöhästyin yhteislähdöstä."

pekseihin verrattuna. Voisipa melkein sanoa täysin kuin oikealta teatterilta, ellei katsomon kolmannessa rivissä olisi ollut rivillistä speksin ei-näytteleviä jäseniä huutelemassa omstartia. (Lisäksi oikean teatterin yleisö ei yleensä vaikuta

ihan niin tutulta kuin speksissä.)

Omstarteja siis viljeltiin, mutta jotenkin jäi hieman sellainen maku, että niistä aika moni oli niin sanottu pakko-omstart, etenkin musiikillisten esitysten yhteydessä; speksiläiset olivat harjoitelleet kaikille biiseille vähintäänkin 3-4 eri omstart-vaihtoehtoa. Toki joukossa oli hauskojakin improvisointeja.

Speksin tapahtumat sijoituivat siis antiikin Roomaan. Itse juoni oli tiivistettynä suhteellisen yksinkertainen: keisari Nero saa hänelle järjestetyissä juhlissa idean tehdä näytelmän, jonka käsikirjoittaja päättää tehdä siitä maailman huonoimman. Tämän löyhän juonen tukipilareina toimivat mainiot musiikkiesitykset, joiksi oli valittu varmoja suosikkeja, kuten Poison ja Paranoid, mutta myös tuoreempia kappalevalintoja.

Yksi huomioni herättänyt yksityiskohta oli näyttelijöiden liioitellutkin

ilmeet. Huvittuneella Nerolla näytti olevan todellakin henkari suussa ja ihmettelevä vartijanainen oli todellakin

"Ihmettelevä vartijanainen oli todellakin kaksoispiste oo."

kaksoispiste oo. Tätä on ilmeisesti painotettu harjoituksissa – ilmeitä pitää liioitella, jotta ne välittyvät katsomoon. Samaa liioittelua löytyi myös näyttelijöiden meikeistä, jotka etenkin kameran pitkän zoomin läpi katseltuna näyttivät kuin teini-ikäisten ensimmäisiltä meikkikokeiluilta.

Katsomoon nämä liioitellut ilmeet ja meikit toki näyttivät hyvältä, mikä onkin pääasia. Lavasteet ja näyttelijöiden asut vaikuttivat muutenkin siltä, että niihin oli panostettu paljon aikaa ja vaivaa. Myös valomiehen toiminta oli onnistunutta.

Muita speksejä

Otaniemen teekkarien esittämä Teekkarispeksi ei suinkaan ole ainoa speksi päällä maan. Yleensä speksit esitetään kevättävällä, joten tämän vuoden speksit ovat lehden julkaisu-aikaan suurimmalti osin ohi, mutta tässä muutama makupala ensi vuotta ajatellen:

- Lääkiksen speksi (1988-). Tänä vuonna syntiaiheinen speksi, näytökset maaliskuussa.
- Ruotsinkielisen lääikiksen speksi (1952-). Tänä vuonna speksi Hollywoodista vuodelta 1954.
- Pykälän (oikeustieteilijöiden) speksi (1997-). Näytökset loppuvuodesta.
- KY:n speksi (1985-1997, 2006). Noin 10 vuoden tauon jälkeen palasi speksirintamalle tänä vuonna.
- Kuopion lääikiksen speksi (2005-).

Savolaiset ovat vasta hypänneet speksijunaan. Esityksiä oli tänä vuonna myös Helsingissä.

- NääsPeksi (1999-). Tamperelaisten speksi on teekkariden ja lääikisläisten yhteistyötä.
- Turun lääikiksen speksi (2000-). Kaikkia lääikisten speksejä tuntuu tukevan eräs geneerinen lääkeyritys.

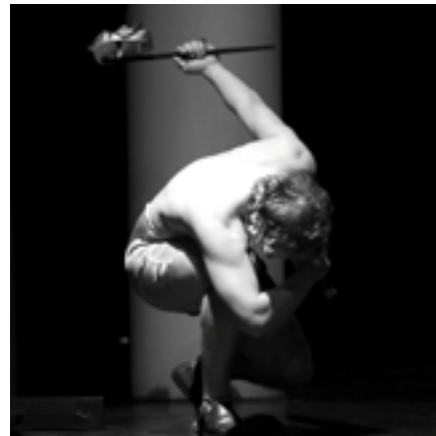
Älä unohda näitä:

- Athenen phuksispeksi (2000-). Athenen phuksien vuosijuhlissa esittämä spektaakkeli. Usein äänentoistollisia ongelmia, mutta muuten hulvaton meno.
- Phuksispeksit Dipolissa wappuaaton-aattona. Kiltöjen ja osakunnan phuksit speksaavat välttääkseen parhaansa mukaan lakinjaon seuraavana aamuna.



Välialjalla nähtiin sellainekin ihme, että miesten vessaan oli jonoa ja naisten pitkäkin pitemmässä jonoissa oli aistittavissa pientä pisuhädän ja odottelun aiheuttamaa turhautumista. Tarjolla oli teatterityyliin kallista punaviiniä ja sivistyneitä mutta onnettoman pieniä suklaa-annoksia.

Teekkarispeksistä 2006 jäi oikein positiivinen maku suuhun. Olisin ehkä toivonut hieman enemmän improvisointia ja hieman pituudesta pois (kol-



me tuntia hieman ehkä puudutti sitä peppua). Parasta speksissä olivat sutkautukset ajankohtaisista aiheista, musiikkiesitykset ja erään Antin hirnahdus

Iron Maidenin biisin introa muistuttavan rumpukompin aikana. Ja tietysti ihkut infotsiksit, toinen lavalla ja toinen kuvaamassa ousbin kameran takana. ■

Teekkarispeksin lyhyt oppimäärä

Speksi on interaktiivista huumoripitoista opiskelijateatteria, johon sisältyy paljon musiikki- ja tanssiesityksiä. Suurin ero perinteiseen teatteriin lienee se, että yleisö voi ottaa osaa esitykseen huutamalla "omstart!", jolla ilmaistaan, että katsoja haluaisi nähdä edellisen kohtauksen uudelleen. Usein huumon perään lisätään jokin lisämäärä, jolla toivetta tarkennetaan: "omstart! enemmän ruumiita!".

Teekkarispeksin juuret Suomessa juontavat aina 1900-luvun alkuun, jolloin speksikulttuuri rantautui länsinaapuristamme Ruotsista.

Speksiperinne hiipui kuitenkin 60-luvulla, mutta nousi uudelleen kukoistukseen 1990 esitetyssä Gordon-speksissä, jonka jälkeen Teekkarispeksi on tehty joka vuosi.

Keväisten kokoillan esitysten lisäksi Teekkarispeksi on tehnyt lyhyempiä, noin puolituntisia esityksiä vuodesta 1999. Näitä lyhyempiä Elospeksejä on esitetty esimerkiksi syksyn phuksiseillä tutustuttamassa phuksespeksiin.

Lähteet:

<http://www.teekkarispeksi.fi/pmwiki.php>

<http://fi.wikipedia.org/wiki/Speksi>



TÄSTÄ ELÄMÄSTÄ. HELSINGIN SANOMAT

JUHANI MYKKÄNEN

Viestintä epäonnistuu aina, paitsi infolaisilta. YLIVERTAISTA OSAAMISTA

Helsingin Yliopiston Johdatus viestintään -kurssi on jo vuosia ollut osa informaatioverkostojen perusopintoja. Tämän vuoden erottaa aiemmista kuitenkin se, että infolaiset menestyivät peruskurssilla huimasti. Tuloksissa pestiin kirkkaasti yliopiston viestinnän pää- ja sivuaineopiskelijat. Kukka pohtii, mitä oikeastaan tapahtui.

Oli virkistävä kokemus. Vähällä työllä meni verrattuna opintopisteisiin. Nelosen sain.

Informaatioverkostojen opiskelija **Maria Väänänen** arvioi positiiviseen sävyyn tammikuussa päättyneen Johdatus viestintään -urakkaansa. Samankaltaisia mielipiteitä on kurssin jälkeen irronnut muiltakin infolaisilta. Tosin Väänänen otti harvinaisen rennosti.

"Parina päivänä tutkin tenttikirjoja. Luin ne melkein kokonaan."

Johdatus viestintään on seitsemän opintopisteen kurssi. Se suoritetaan tenttimällä luennot ja kolme kirjaa. Tänä vuonna infon opiskelijoiden arvosanat olivat kolmosen ja vitosen välillä. Varsinainen pommi räjähtää kuitenkin tässä: infolaisten keskiarvo oli 3,8, kun taas Helsingin yliopiston viestinnän pää- ja sivuaineopiskelijoiden ainoastaan 3,3.

Puolen numeron ero on tilastollisesti mittava. Kuinka tuoretta skandaalia kommentoi yliopiston organisaatioviestinnän professori, kurssin luennoinut **Leif Åberg**?

"No, tuo vertailuhan on siinä mielessä hiukan vääristynyt, että... Jos haluaisi vertailla, pitäisi ottaa erikseen viestinnän ihmiset. Tuossa otoksessa on todel-

la paljon sivuaineopiskelijoita. Te infolla olette kuitenkin meidän pääaineopiskelijoiden tavoin viestintään virittyneitä, toisin kuin sivuaineopiskelijat."

Kiinnostavaa. Kurssi on kuitenkin infolaisille ainoastaan peruskurssi. Voisi kuvitella, että viestintää sivuaineena lukevat olisivat jopa astetta "virittyneempiä" kuin me. Mutta millaisia teekkarit ovat Åbergin mielestä muuten viestinnän lukijoina?

"Erilaisista teemoista keskustellessa teekkarit ovat aktiivisia. He tuovat uutta näkökulmaa asioihin. Joidenkin teekka- reiden mielestä yliopistolla pöntätään

Nyt takanamme on vuosisadan kurssitulospommi. Kuitenkin se, että infolaiset ylipäänsä lukevat viestintää, ei ole itsestäänselvyys. Joskus on päätetty, että koulutusohjelmamme pakolliseksi kurssiksi määrätään viestinnän peruskurssi. Kuinka näin on päässyt käymään?

"Kyseessä oli halu laajentaa teknistä koulutusta. Oli tarve kouluttaa kommunikointitaitoisia, myös muiden alojen ihmisten kanssa toimeen tulevia opiskelijoita, joiden viestinnällinen osaaminen olisi pelkästään hyvää esiintymistaitoa syvälli-

"Joidenkin teekka- reiden mielestä yliopistolla pöntätään liikaa."

-Leif Åberg-



kuitenkin liikaa, tenteissä mitataan enemmän suoran faktan osaamista eikä soveltavampaa asiaa."

sempää."

Näin asiaa kuvailee informaatiover-



”**Parina päivänä tutkin tenttikirjoja. Luin ne melkein kokonaan.**

-Maria Väänänen-

kosten isä, multimedian ja virtuaaliteollisuuden professori **Tapio Takala**. Kuinka hänen näkökulmastaan yhteistyö Helsingin yliopiston kanssa on sujunut?

”Yhteistyö on sujunut hyvin. Professori Åberg oli alun perin kovasti myönteinen idealle. Järjestelyä oli tietenkin jonkin verran, sillä heillä on tiukka sisäänpääsy. Mutta Åberg on varsinkin tietotekniikasta ja IT-alan sovelluksista kiinnostunut henkilö. Aluksi kurssia järjestettiin tänne TKK:lle, ja itse asiassa sitä jossain vaiheessa kävivätkin yliopiston professorit luennoimassa.”

Yliopistolta on saavuttu tänne? Vainutkaa uskomattomalta tämän vuoden kurssin käyneelle: opiskelijat raahautuivat viime syksynä jokaiselle luennolle puolen tunnin bussimatkan päähän Teollisuuskadulle Pasilan kupeeseen. Mutta olihan se jälkikäteen sen arvoista.

Kukkaa kiinnostaa erityisesti, mikä Takala, koulutusohjelman asiantuntija, näkee selityksenä infolaisten tämän vuoden hyvälle tulokselle viestinnän kursseilla.

”Spekuloinniksi menee, ei ole tietoa. Mutta sellainen ilmiö on käsittäkseni nähty, että viestinnän pääaineopiskelijaksi hakeminen Helsingin yliopistoon

ei ole ollut niin suosittua kuin ennen. Kyseessä voi olla tilastollinen poikkeama juuri tänä vuonna.”

vastausta siihen, miksi infolaiset tekivät tänä vuonna historiaa. Toisaalta, miksi pitäisikään? Tärkeintähän on eritellä

”Infolaiset ovat tyypillisesti painottuneet joko matematiikkaan tai viestintätaitoihin.”

-Tapio Takala-



Hetkinen, siinäkö on ainoa syy? Entä pääsykokeemme merkitys? Siinähan mitataan kuitenkin viestintätaitoja?

”Pääsykokeellakin on ilman muuta merkitystä. Mutta on muistettava, että hakijamme ovat tyypillisesti osaamiseltaan painottuneita toiseen, joko matematiikkaan tai viestintätaitoihin. En sitten osaa sanoa, näkykö tällainen jakaantuneisuus infon viestinnän kurssin tuloksissa.”

Asia vaikuttaa monimutkaiselta. Mistään ei tunnuta saavan yksiselitteistä

voittajat ja häviäjät.

Ikävä kyllä professorit tuntuvat suhtautuvan masentavan maltillisesti infolaisten urotyöhön. Palataan vielä Maria Väänäseen. Onko edes hänestä suomalaisen vaatimattomuuden rikkojaksi?

Maria, voidaanko nyt sanoa, että olemme täysin yliveraisia verrattuna maamme suurimman yliopiston viestinnän toivoihin? Väänänen ei räpäytä silmääkään vastatessaan.

”Voidaan.”

Leif Åberg ja kaikkien huulilla olevat kysymykset

Leif Åberg on luennoinut Johdatus viestintään -kursin oman arvionsa mukaan viitisentoista kertaa. 57-vuotiaalla professorilla on takanaan kunniakas ura ja mittava ansioluettelo. Kukka halusi kysyä hänen mielipidettään kahdesta asiasta, jotka mietityttävät tällä hetkellä kaikkia viestinnän kurssin viime syksynä suorittaneita.

Leif Åberg, kehittämänne viestinnän fasettiteoria on saanut tämän vuoden kurssilaisten piireissä pidetyn maineen. Sitä siteerataan useissa yhteyksissä. Tiedättekö mikä on suuren kansansuosion takana?

En. En osaa... Se on ehkä... Siinä on sellaista face-validiteettia.

Anteeksi, mikä oli tuo sana ennen ”validiteettia”? Mitä validiteettia?

Face. Äf, aa, see, ee. Teoria jolla on face-validiteettia näyttää ja kuulostaa uskottavalta. Se on helppo omaksua.

Entä kuinka arvioisitte mahdollisuuksia päästä tämän kevään pääsykokeissa lukemaan viestintää, jos on saanut arvosanaksi nelosen Johdatus viestintään -kurssista?

Meillä on yleisesti ottaen aika vaikea päästä sisään. Tämä on ollut vuosia yliopiston suosituimpia tutkintoja, sisäänpääsyprosentti on ollut viidestä kahdeksaan. Monet pääaineopiskelijat ovat hakeneet useamman vuoden. Ennuste ei ole automaattisesti hyvä, kilpailu on kovaa ja opiskelijat ovat tajunneet, että kun ollaan tietoyhteiskunnassa, niin viestintätaidot ovat kovaa valuuttaa.

KIINNOSTAVA KILTALAINEN

Erik Berglund on kolmannen vuosikurssin infolainen ja Teknologiföreningenin puheenjohtaja.



Puheenjohtaja kirjoitti nimensä kännykkään.

Är vatten varmt i Ankadammen, Erik Berglund?

TF:n puheenjohtaja tykkää Studio 4 -kursista.

Mitä mieltä olet Matti-Ieffasta?

En oo nähny.

Oletko vierailut erikberglund.com:issa?

Olen, harvinaisen huvittava sivusto. Onneksi meitä Erik Berglundia löytyy miljoonia - mua ei löydy netistä helposti. Hyvä suojakilpi se norveigan healare kyllä. Kaunista musiikkia ja tähtitaivasta löytyy sivuilta.

Mikä on seksikästä opensourcesa?

Lähes kaikki, mutta... Yhteistyöllä luotu taide.

Mikä on seuraava "juttu" IT-maailmassa?

Kännykkä, joka toimii myös puhelimenä.

Selaatko irkkigalleriaa?

En tunnusta.

Mikä on paras Studio-kurssi?

Nelonen, ehdottomasti. Siinä tehtiin ryhmätyö hausalla tavalla, hauska aiheesta ja hyvällä lopputuloksella... ainakin mun ryhmässä.

Miksi osakunnan puheenjohtaja on parempi kuin killan puheenjohtaja?

Miten niin parempi? Erilainen.

Miksi infotsikit on niin hotteja?

Niitä löytyy paljon! (Toisin kuin eräissä killoissa.)

Kiroiletko suomeksi vai ruotsiksi?

Englanniksi!

Är vatten varmt i Ankadammen?

Pissljummet.

Hesari eller HBL?

HBL.

Onko TF yhtä sisäsiittoinen kuin Athene?

No... hehe... Kyl Athene ja TF saisi kauniita lapsia ainakin. En vastaa...

Miksi olet tuollainen menestyjä?

Hehe.. Olenko menestyjä? Jos olen jokin mielestä menestyjä, niin ehkä hän tietää paremmin.

Kerro vinkki aloittelevalle IT-yrittäjälle.

Never mix business and friends.

Herää eräänä aamuna Tassu Takalan ja Christian "Moosen" Elgin välistä. Mitä on tapahtunut?

Jaa-a... Jokin on hyvin pahasti pilalla. Vaikee sanoa... Olen innostunut esittelemään Studio4-kurssia Moosenille, ja Tassu on innolla mukana. Teemme intiimiä ryhmätyötä.

Elli Pyykkö



↑ NOUSSUSSA

LAKKI ja taas ja siis.

PUSSIKALJA Suomalaiset villiintyy kun mittari näyttää yli viittä.

TERASSIT Jää lämpenee, sää lämpenee, pää lämpenee, tää lämpenee. Yhtäkkiä oletkin Oopperassa.

AAMUHERÄTYKSET Jos bileet jatkuu aamukuuteen, niin miksi Ullikelle pitää ehtiä jo ennen ysiä?

TISSIT Lämpö tuo ne esiin. (^)(^)

↓ LASKUSSA

TENTIT Wapun pakkasista on selvitty, kesä tulee ja avannot kasvaa. Tämän kunniaksi pari viikkoa vierättää tenttien parissa.

PROMILLET Wappu meni jo, ja nyt keskitytään tentteihin.

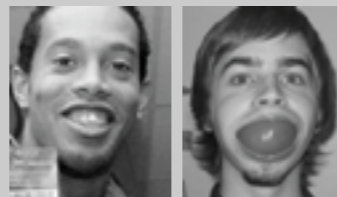
OPISKELUMOTIVAATIO Meni jo kauan ennen Wappua.

INFON HAKIJAMÄÄRÄ Se pirun valokuva abiesitteessä...

HOUSUT Käsi ylös, kenellä on hauska kinta ilman?

IDENTTISET KAKSOSET

Hehän ovat kuin kaksi marjaa...



Markus Berg...
Athenen puheenjohtaja

...Ronaldinho
jalkapalloilija

○ Mustavalkoisten Karvisten marssi.



ETELÄNAVAN FRAKKIPUKUISET VAAPPUJAT

PINGVIINIEN MATKA (La Marche de l'empereur), ohjaus ja käsikirjoitus Luc Jacquet. 2005.

Ranskalainen kuvausryhmä vietti yli vuoden pingviinien parissa Etelämantereella, ja ohjaaja Luc Jacquetin johdolla kuvamateriaalista koostettiin tarinanomainen, elokuvateatterilevitykseen tehty dokumentti. Dokumentti seuraa vuoden ajan keisari-pingviinien kieltämättä erikoista lisääntymisrituaalia.

Vuoden 2006 paras dokumentti -oscarin voittanut Pingviinien matka on todella outo tapaus. Tavallisesta luontodokumentista sen erottaa lähinnä tarinaksi puettu sisältö, runomainen kerronta ja erityisen kaunis kuvamateriaali. Eri-tyismaininnan ansaitsee musiikki, jopa itseni kaltainen paatunut R&B-diggaaja todella keskittyi kuuntelemaan erikoista alkutunnaria.

Dokumentin olisi mitä ilmeisimmin tarkoitus herättää katsojissa myötätuntoa keisari-pingviinien rankkaa elämää kohtaan. Runolliset 'repliikit', draamatiset otokset ja jatkuva toistaminen ovat tehokeinoja, joiden avulla dokumentti pyrkii samaistamaan katsojat äärioloissa eläviin pingviineihin. Jos kyseessä olisi jokin muu eläin kuin pingviini, saattaisi kyseinen tavoite jopa onnistua. Herkkää tunnelmaa ei kuitenkaan ikinä pääse syntymään, kiitos päähenkilöiden.

Pingviinien matka on elokuvateatterilevitykseen päässyt dokumentti, jossa seurataan pingviinien kompuointia vuoden ajan.

Keisari-pingviiniä typerämmän näköistä otusta on vaikea löytää. Metrin mittainen ja jopa 40kg painava täysikasvuinen keisari-pingviini on täydellisen kömpelö, avuton ja hidas lintu. Jäällä vaappuvista otuksista tulee ensimmäisenä mieleen frakkiin pukeutunut, reilusti ylipainoinen, kehitysvammainen Notre Damen kellonsoittaja jolla on vakava nivelreuma molemmissa lonkkanivelissä. Lähin sukulainen pingviineille lienee takajaloillaan kävelevä mustavalkoinen Karvinen. Toki vedessä pingviinit ovat nopeita uimareita, mutta ainakin dokumentin perusteella ne viettävät 80% ajastaan kuivalla maalla tai jäätiköllä.

Jatkuvasti kompuroiiviin, liukasteleviin ja muuten vaan hölmöiltä näyttäviin pingviineihin samaistuminen ja niitä kohtaan sympatian tunteminen on täysin mahdotonta. Lisäksi lintujen kuvaaminen tunneherkkinä, älykkäinä olentoina herättää lähinnä hilpeyttä ja vahingoniloa. Dokumentin mukaan 'toisiaan tuuppivat ja kiusaavat naaraat' ovat hauskuuden huippu: olemattomilla siivillä toisiaan läpsivät naaraat eivät kykenisi peittoamaan huitomisellaan edes päästäistä, saati sitten oikeasti häi-

ritsemään toista naarasta. Jos täysikasvuinen keisari-pingviini ei kykene puolustamaan ainoaa poikastaan itseään puolta pienemmältä lokin näköiseltä linnulta, taitaa lokinruoka olla poikasten paras funktio.

Potentiaalisesti dokumentti sisältää kaikki menestyselokuvan ainekset: siinä on seksiä, väkivaltaa, kuolemaa ja kidnappausyritys. Kuitenkin koko sopan vesittää naurettavat linnun irvikuvat katsojan huomion kiinnittyessä vedet silmissä pingviineille nauramiseen ja Titanic-maisiin vahingonilopurskahduksiin.

Hyvästä yrityksestä huolimatta ohjaaja ei onnistu siirtämään pingviinifetissään katsojiin. Kokonaisuus on kuitenkin omalla, ei-tarkoitettulla tavallaan viihdyttävä ja kesto on osattu pitää sopivan lyhyenä (1h 20min), jotta siitä selvitettiin ainoastaan yhdellä arvostelijan nukahtamista seuranneella keskeytyksellä. Suosittelen lievällä varauksella kaikille, jotka purskahtivat nauruun katsellessaan Titanic-elokuvan laivasta putoilevia ihmisiä.

Jouni Jaakkola

Kirjoittaja on burgerkulttuurin ruumiillistuma ja taide-elokuvien vihaaja, joka on tunnettu jyrkistä mielipiteistään ja arvostuksen puutteesta kaikkea paitsi itseään kohtaan.

PARASTA JUURI NYT

ANTTI LUSTILA rivikillisti, Athene

Divine Comedy
Commuter Love

Ihastuin sanoituksen yhteen lauseeseen, ja kuuntelin kappaleen kymmenen kertaa peräkkäin.

The Magnetic Fields

A Chicken With Its Head Cut Off
Triplalevyn ostopäätökseen taas riitti yksi kappaleenkuuntelukerta.

Brainpool

Bandstarter

Paras kappale, jota en ole kuullut radiosta yhteentoista vuoteen.

MITÄ KUULIN TÄNÄÄN

Antti Lustila →

Kiltamusiikkia

Kuulin tänään kaverieni lempimusiikkia. Tarkemmin sanoen Last.fm-palvelun minulle tarjoamaa, noin viidentoista athenalaisen kuuntelemista kappaleista valikoitua materiaalia. Last.fm laskee käyttäjän tietokoneellaan soittamat kappaleet ja tekee niistä profiilin. Athene-yhteisössä nämä profiilit on yhdistetty, ja niiden sisältöä voi kuunnella satunnaisessa järjestyksessä, ja onneksi skipata hevibiisit.

Koska ohjelma tarkkailee soitettua musiikkia, se tekee siitä tietenkin myös tilastoja! Olen ollut Last.fm:n käyttäjä noin 16 kuukautta ja kuunnellut 2400 kappaletta, eli 5 kappaletta vuorokaudessa. Aivan kaikki viimeisen vuoden aikana kuulemani musiikki ei siis ole tilastoihin asti päässyt.

Mitähän kappaletta olen kuunnellut eniten koko elämäni aikana? Entä jos kaikesta tekemisestä saisi tilastot ja login, ihan kaikesta?

Atheneen saa liittyä: <http://last.fm/group/athene>.

Kirjoittaja on musiikkifani vuodesta 1994



Kesäparhailut

Sedän rännipylly sensuroitiin vielä 2005 Ilosaassa. Kuinka härsäksi meno äityy tänä vuonna?

Kesäfestari, toisin kuin elämä, on ihmisen parasta aikaa. Kukan toimittaja aikoo matkata alkavana kesänä useisiin kinkereihin, joista osa esitellään seuraavassa.

Roskilde 29.6.-2.7.

Tanskanmaalla toista kertaa järjestettävä marginaalijuhla *Roskilde Festival* on kristillisdemokraattien vastaus sinappisillille. Jos uskoit, jää kotiin. Jos ja kun taas olet jäänyt näistä pippaloista allekirjoittaneen lailla vielä paitsi, voisi tänä kesänä olla aika harkita. Lippukin lähtee alle kahdensadan.

Ruisrock 7.-9.7.

Toinen aukko yrityssuhdevastaavan bilesivistyksessä on Turkussa päämajaileva *Ruis* "Roskilden jatkot" rock. Tämän kesän starbavieraisiin kuuluvat muun muassa **Mew** ja **Tool**. Toisaalta 85 euron kokolippu altistaa myös Rasmuille. Omista suosikeistani paikalle ajautuvat kuitenkin myös **Cmx:n Aki** ja **Tiktakin Petra**, joten ehkä tätäkin pitää tyyppata.

Ilosaarirock 14.-16.7.

Jokavuotisen "Juhanin mielestä paras festarihengi" -kisan jokavuotinen voittaja, Joensuun *Ilosaarirock*, kokeilee taas siipiään kalliimpien lip-

pujen merkeissä. 55 eurolla saa nähdä iloluontoisia teini-ihmisiä ja mieltä, miten hauskaa itselläkin oli vielä muutama vuosi sitten. Raviradan leirintäalue luo kuitenkin tunnelmaista hehkeilyä ja lämmin olut korkataan perinteisesti lauantaina aamuseiskalta ennen uimaan menoa. **Q-Continuumia** suositellaan.

Sziget 9.-16.8.

Euroopan suurimmiksi kekkereiksi tituleeratut festivaalit levittäytyvät viikoksi *Budapestin* viereiselle *Sziget*-saarelle. 400 000 kävijää, yli 400 yhtyettä ja reilusti toistakymmentä lavaa tekevät kesteistä ikimuistoiset. Bussimatka kestää vain kolme päivää suuntaansa ja jos olet *JookosKookos*-toimiston matkassa, pitävät virolaiset kuskit huolen jännityksestä. Reissu on yhdistelmä repumatkailua, ranta- ja kaupunkilomaa sekä tietenkin festarielämää. Pääalueella voit tänä vuonna vilkuilla esimerkiksi **Radioheadia** ja siemailla euron olutta. Matkan hinnaksi koituu toki useita.

Juhani Mykkänen

Muista myös RMJ!

Raumanmeren juhannus järjestetään jälleen tänä vuonna melko pitkälle samalla esiintyjäkaartilla kuin ennenkin, eli maamme *mainmainstream*-artisteilla rydytettyinä. Viime vuoden pirskeistä jäi kuitenkin kamala maku suuhun, kun killan kahta ponipoikaa

ahdisteltiin järkkärien taholta muun muassa uhkailemalla kastroinnilla (kts. ylälaidan sitaatti). Kuviakin poistettiin nykyisen dokunistin kamerasta laittomasti väkipakolla. Jälkikäteen festivaalin perustaja **Riku Räsänen** haukkui allekirjoittaneen puhelimesta "vitun hulluksi", jota ei enää toivota uudestaan Raumalle.

Rannalle syömään!

Hyvää ruokaa, miellyttävä henkilökunta, tunnelmallinen miljöö. Kaikki tämä muutaman sadan metrin päässä TKK:n päärakennuksesta. Mistä oikein on kyse?

Basilikamarinoituja katkarapuja ja *Taleggio-punahomejuustoa*. *Artisokkapyrettä* roomalaisen *salamin kera*. *Hiillostettua lohta metsämarjakastikkeella*.

Tätä kaikkea saa Otaniemestä. Keltsu tai edes Etno ei kuitenkaan ole uusintuokalistaansa. Teekkarikylän asukkaille on näet kävelymatkan päässä tarjolla toinenkin ruokailupaikka, joka on miljöö, palvelun ja annosten laadun (muttei hintojen) puolesta erittäin korkeaa tasoa. Kyseessä on Otaranan Radisson SAS:ista löytyvä Ranta.

Allekirjoittanut on käynyt Rannassa tähän saakka kahteen otteeseen ilta-myöhäisellä nappaamassa huikopala. Paikalle saavutaan hotellin vastaanoton kautta, jossa henkilökunta toivottaa ystävällisesti tervetulleeksi. Ravintolan tarjoilijat ovat nuoria mutta ammattitai-

toisia: he vastaavat kysymyksiin auliisti ja hallitsevat muutoinkin ammattinsa salat. Ilmapiiri on mitä miellyttävint: hämärän keskellä pöydissä palavat kynttilät ja sekuntien sisällä alas istuutumisestaan asiakas poistuu henkisesti Otaniemestä.

Viinilista on varsin kattava ja Rannan varsinainen *carte* tarjoaa erittäin paljon herkullisia houkutteita. Ennen tilauksen pöytään saapumista voi nautiskella pehmeästä tuoreesta leivästä, jonka kostukkeena on mukavan yllättävästi levitteen sijasta balsamico- ja tavallista viinietikkaa. Menu item -kruununjalokivenä komeilee 38,70 euron hintainen Suomi-kokonaisuus: Kermainen lohikeitto ruisleivällä, poron ulkofileetä perunaruohosipulipyreellä ja mustaherukkastikkeella sekä

Ravintola Ranta

★★★★☆

Otaranta, Radisson SAS Hotel Espoo
Avoina: ma-pe klo 11.30-24,
la-su 12-24

jälkiruoksi leipäjuustoa kanelikermaa sekä lakkahilloa.

Yleinen hintataso on kuitenkin kohtuullinen: Vuohenjuustolla kuorrutettua kananpoikaa saa 16,50 eurolla kun taas katkarapu- kylmäsavulohirisotto lohkeaa peräti 15 rahalla. S-etukortti tiputtaa näidenkin esimerkkiannosten osalta vielä 1,50 hinnasta pois. Särpimistä saottakoon asiantuntemuksen puutteessa ainoastaan, että ne ovat erinomaista semi-gourmet-tasoa, tosin annoskoko ei ole suunniteltu nälkäisimpiä silmälläpitäen. Kokonaisuutena Ranta palvelee silti mainiosti. Kukka suosittelee lämpimästi.

Juhani Mykkänen

PS. Veden saa mainiosti kielelle selailemalla Rannan ruokalista osoitteessa <http://dy.fi/5x>

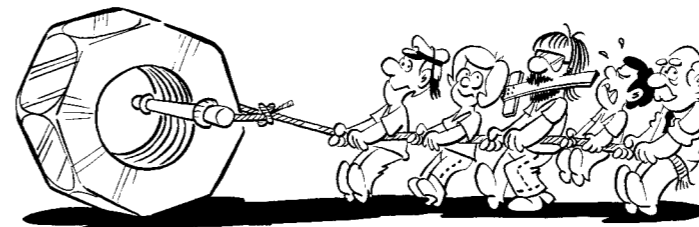
Tervehdys TEKistä!

Opiskelijajäsenyys on TEKissä ilmaista

Jokaisella Teknilliseen korkeakouluun opiskelemaan tulevalle on mahdollisuus liittyä TEKin jäseneksi. Jäseneksi liittyminen on vaivatonta, eikä opiskelijoilta peritä jäsenmaksua. Helpoiten liittyminen käy nettisivujemme (www.tek.fi) kautta.

Lisätietoa TEKistä saa kätevästi tutustumalla liiton www.sivuihin osoitteessa www.tek.fi. Korkeakoululla sinua auttaa niin teekkariyhdysmies kuin kiltasi kiltayhdyshenkilö. Näiden kavereiden yhteystiedot löydät TEKin www.sivuulta, kiltasi ilmoitustaululta sekä teekkarikalenterista.

Tervetuloa tekniikan tekijöiden joukkoon!



Mitä sillä jäsenyydellä sitten saa?

JÄSENETULEHDETT

TEK -lehti, Tekniikka&Talous -lehti sekä 40 prosentin alennus mm. Mikro-PC, Tietoviikko ja Talouselämä lehdistä

HARJOITTELUUN LIITTYVÄT TYÖKALUT

Teekkarin Työkirja ja Harjoitteluopas
PALKKANEUVONTA JA -SUOSITUKSET
Harjoittelupalkka- ja diplomityöpalkkasuosituks
sekä alkupalkkasuosituks

OIKEUDELLINEN NEUVONTA

Työsopimuskysymykset

MUUT JULKAISUT

TEKrelyn PALVELUT

Diplomityö- ja harjoittelupaikkoja

TYÖTTÖMYYSVAKUUTUS

TEKin jäsenenä sinulla on mahdollisuus liittyä työttömyyskassaan jo opiskeluaikana, minkä jälkeen on mahdollista saada ansiosidonnaista työttömyysturvaa

VASTUU- JA OIKEUSTURVAVAKUUTUS



TEKNIIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK



Hiiriä ja miehiä

Tänään on hyvä päivä olla infolainen: tukipisteemme ulkopuolelle on ripustettu viihdyttävää tilataidetta ja aurinko puskee metalliputkiston väleistä ikkunattomaan kotiluolaamme. Tällaisina päivinä tuskin edes muistan lempipuuhaani, täällä oloni kyseenalais-tamista ja yleistä ihmettelyä.

En ole täällä luolassa kohtalon ohjaamana. Kun päätin ottaa vastaan paikan oudossa koulutusohjelmassa toissakesänä, odotukseni olivat hyvin laimeat. Tarkoitus oli ”juoda kaljaa ja miettiä, mitä elämäntäni oikeasti haluan” (siskoni elämänohje) ja ”rakentaa siltoja ihmisen ja tekniikan välille” (opinto-oppaan elämänohje). Olin kiinnostunut aivan kaikesta maan ja taivaan välillä – paitsi tietokoneista ja talousmaailmasta. Totuus oli raaka. Kenties koskaan en ole tuntenut oloani niin petetyksi isosiskoni taholta. Minut oli huijattu täysin.

Tänään en ajatellut, mitä kaikkea onkaan kultaisten yhden ja puolen kiltavuoteni aikana tapahtua. Se säästetäköön luokkalehti-Kukkaan. Ajattelin tänään, kuinka täsmällisesti täällä oloni kiteytyykään tutustumiseen kahteen omituiseen lajiin: hiiriin ja miehiin. Lajit eivät ole uhanalaisia eivätkä muutenkaan järin jännittäviä, mutta kovin osuvia oppiantini symboleja.

Hiiret ovat – näin olen oppinut – joka infolaisen turva. Niitä pidetään kädessä aina silloin, kun ei tiedä, kenen muunkaan puoleen kääntyä. Kuitenkin jo phuksiviikoillani opin, että ne eivät ole katu-uskottavia: hyvät athenelainen pärjää täysin ilman. Hiirien kilpailijoita ovat näppäinkomennot.

Miehet taas ovat – näin olen oppinut – luolamme kansan perusrakennusainetta. Toisin kuin hiiret, Miehet ovat

jokseenkin muodissa. Kaikista mahdollisista hassunhauskoista tai katkeransuloisista miellelyhtymistä huolimatta ei tämä lajin esillenosto liity tyttöjen ja poikien väliseen rakkauteen. Tämä liittyy yhteisömmme outoon tiivyyteen ja huokoisuuteen, läheisyyteen ja väljyyteen.

Omituisessa menneisyydessäni Haagan metsissä olin yksi pojista, kaikkien kaveri ja vastakkaisen sukupuolen mutkattomuuden nimeen vannova tyttö. Uudessa paikassa kaikki muuttui. En tiedä pojista – kenties täällä ei heitä ole ollutkaan – mutta Miehet harrastavatittelöintiä. Heitä on paljon, ja he vaativat huomiota. Toisin kuin poikien, Miesten kanssa ei matkailla, vietetä iltaa tai pelata korttia. Heidän kanssaan luodaan verkostoja ja etsitään Häviäjää. Mutkattomuus on harvoin täysin aitoa – paitsi joskus, ja silloin se on ihan parasta. Silloin Mies muuttuu Ystäväksi.

Toisin kuin hiirillä, miehillä ei ole lajin ulkopuolisia kilpailijoita.

Tänään ajattelin, että on hienoa olla päätenyt tutustumaan Olohuoneen kansaan. Ei siksi, että osaisin nyt rakentaa siltoja – ja hemmetti, ei edes kaljanjuonnin takia! Maailmani lajiversiteetti on laajentunut: tunnen hiiriä ja miehiä.



PS.

Uuden Kukan numero uno niitti kiitosta kiltaletkikisassa, valtaisa "thänks" tekijätiimille. Tämä numero mukaillee kivasti Nyt-viikkoliitettä, mutta seuraava vasta räjäyttääkin pankin. Leif Åberg muuten pyysi itselleen yhden lehdykän. Toimittakaa joku, en kuitenkaan muista. Räikeää kesää, viimein!

-juhani